

PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL

—VENTA: 30 exemplars, i pesseta; Un número, 5 cèntims.—Sort e llum los dilluns ab tota regularitat.—SUSCRIPCIÓ: Espanya, i pesseta reimprime; Estranger, s. —

UNA PAGINA DE DOL

Lo telégrafo, ab sa moltes vegades aterradora concisió, nos ha participat ja 'l desenllas del horrible drama de Chicago.

Albert Parsons, Jordi Engel, August Spies y Adolf Fischer foren penjats a la forca lo dia 11 de Novembre.

Lluís Lingg no volgué que son cos fos profanat pel buri y 's suicidá d' un tiro de revólver lo dia abans a la presó.

Aquestas cinch victimas de la tiranía capitalista, regant ab sa sanch 'l arbre del socialisme, estan destinadas a fer fructificar lo terreno de las grans reivindicacions obreras, abonat ab lo torment de son martiri.

Samuel Fielden y Miquel Schwab, foren indultats a última hora de la pena de mort pera acallar en algo las corrents d' amnistia del poble america, que no 's pogueren otegar a pesar de la infamia de dir que s' havian trobat set bombas de dinamita sots 's periòdichs dels condemnats.

Tots los que moriren a la forca demostraren gran valor y serenitat en sos derrers moments, anant al paribul cantant *La Marsellesa*: Engel, povats ja la sang al coll, va dir:—Aquest es lo moment més feliç de ma vida! Moro per una idea. [Visca la anarquia!—Spies, lo jove sobradament agraïdit per son talent, deya al moment de morir:—La eternitat del temps, ab son silenci, farà molt més que nostras paraulas.

Las propias mullers de Parsons y Fischer, acompanyadas de sos fills, anaren a recullir de mans de la justicia burgesa, ja venida, los cadavres del carnisvós marit y amonistat pare. La misteriosa mare de Spies recullí 'l cadavre de son propi fill, y 'l d' Engel fou recullit per sos amichs.

Alcendran milers d' obrers los compayarsos al cent-miri, sens més manifestació que 's glatis de son cor, puig 'l alcalde havia prohibit tot acte ostensible y las topas, de que vessava Chicago, estavan arma al bras y separadas per tote la ciutat, apunt de fer pitjor escarment en los indifensas fills del poble.

De tots aquestos martirs y sas familias donem avuy lo retrato en la quarta plana, per rendir un tribut als qui moriren per una idea.

Entre ells figura també Oscar Neebe, un dels mecànichs més notables dels Estat Units, condemnat a quinze anys de presoni pel misteri mortu de la huriga general de Meig, y que tantas vegadas demanó al tribunal, coneguda la sentència, que també 'l condemnés a mort per unir sa sort a la de sos demés compayars.

No hem de ser novatiers dels que fonguem escenas de caràcter harrilliant com son las del suplici, en aquestos cassos, perq crevem que no s' h' a d' explotar la curiositat del públich do-

nantli emocions repugnants que més embruteixen que commouhen.

Qui symi la tibberat en las ideas y deplorí que per ellas se misto a sanch freda s'ets humans, li toca avuy dedicar una llágrima y un recor als anarquistas sacrificats a Chicago.

ALS MÀRTIRS DE CHICAGO

(cont.)

Oh victimas del llamp que trat fulgurat cridañent peltra de cor inabbe demant dels caps de qui dels fills del poble defensa 's drets que la concòrdia Natura.

Ab vostra mort nova era 's inaugura, de la s'ita idea saturada 's poble, contra est poder que, com a inútil motó, deu retassar la societat futura.

Moriren, al, mors satigat ordata flame que a tota los privilegias abbebe; 'l arbre de la igualtat espant la rama que al mon enter cobreja en son dia, y per sas quatre parts 'l Univers clama:

—May més govern! (Pas ample a la Anarquia!)

A. TOLKA

UNA PROTESTA LIBERAL

Ja es per totum sapigut, que 'l clericalisme fa grans esforços pera presentar a Espanya, en lo próxim jubileu sacerdotal de Lluís XIII, com un país abun nu hi arreja més que la planta absolutista.

A tal objecte en tots los palaus episcopals y sagristias, desde Galdáiz als Pirineus, se treballa pera recullir diners, objectes y personas para presentar la Espanya com un ramot de llanuts als pres del papa para apretello algún dia a restablir son poder temporal.

Mex Las Dominicales del Librepenamiento, apretat colega de Madrid, ha pres la iniciativa para organisar una protesta contra la manifestació clerical espanyola; a ta que no podem per menos de prestar ton nostre apoyo.

Cedim la paraula a nostre estimat compay madrileny, y oprimen 'l articlet en que dona compte de son projecte.

Diu aixís:

CINCO CÈNTIMS Y UNA FIRMA

El clericalisme es a hacer una manifestación de adhesión al Papa, que llevara coronada s'ita presentat s'ita la ciudad de Italia. El clericalisme volcrerà per todos los venetas que la España es toda s'ita católica, y quiere el restablimento del poder pontificio.

Hagemon contra esa manifestación otra manifestación, que el mundo sepa en contra de la que nos ignora, que el mundo sepa que hay s'ita desinos de una idea amplia y grande: desigues que la castilla, de la religión de la libertad.

Hagemon una manifestación de adhesión a la libertad de Italia; hagemon una manifestación contra el papa. Que se sepa que no toda España es solo una parte de España, quiera el restablimento de ese poder odioso, bulbulo del cristianismo y verdugo de su pueblo.

Hagemon grabar en una medalla de oro esa nuestra contra-protesta, y enviemola al Gobierno, liziano representación de la Italia libre, acompañada de un mensaje expresivo. Los nombres llevarán masa y carne a Roma, nuestros libertarios en sus mensajes espiritu y vario. Los ciegos varis y los sordos oírán por él, que el papado, para empujar el carro del reino temporal, ha tenido que cojer el Evangelio, rasgarlo y escondar sus pedatos a los Cristianos; que ministros de ambición, no se ha detenido en el sacrilegio ni en el engaño, para hacerse rey de los hombres.

Demosa cada librepenador 5 cèntims para costear esa medalla y pongamos nuestra firma en el mensaje.

A este efecto se servirán nuestros correspondientes y nuestros amigos abrir suscripciones y recoger firmas. Que esas firmas sean una verdad. Si un pobre no puede dar los 5 cèntims, que los ponga por él el rico, pero que comete el nombre del pobre; que no haya más molinas de la caridad que nombres. Per los niños y por los que no sepan poner firmar un tercero poniendo s'ito el nombre de aquellos.

Para que las hojas se puedan reunir y encuadernar, conviene que tengan el mismo tamaño; a este efecto se emplearán pliego de papel de tira ó barba, dejando al mismo, tantas márgenes como llevan Las Dominicales del Librepenamiento; a la derecha, para poder encuadernarlas.

Se sacará inmediatamente a concurso la construcción de la medalla. Los artistas pueden ir haciendo desde luego su composición de lugar, teniendo en cuenta que aquella ha de simbolizar la Italia libre afirmando su valor sobre las ruinas del papado.

Que nuestros amigos tomen care asunto por calor; que cuando por todas partes los pliegos solicitando firmas. El sacrificio impuesto es bien insignificante. Lo importante es que, mediante él, podremos hablar por primera vez a Europa haciéndola conocer, con la abnegación de los heroes, lo pasión que hay ya de libertad en la patria de Torquemada.

Claro es que no podrán publicarse los nombres; se publicará solo el total de la recaudación que envíe cada correspondiente ó persona, acompañándolo a las hojas firmadas.

Como el jubileu se celebrará a primeros de año, conviene proceder con la mayor premura.

La Tramontana, invitada pel representant de del periòdich a Barcelona; no pot per menos d' adherirse al pensamiento, y encarece també a tots sus correspondents y amichs de Catalunya que organissin lo recoilliment de firmas en paper de barba y cinch cèntims de cada firmant, que podran enviar a nostra redacció, Ronda de la Universitat, núm. 6, imprenta. Lo valor dels 5 cèntims per firma pot sermos enviat en sellos, que nosaltres ja cuidarem d' enviarlo oportunament a Las Dominicales.

En aquesta redacció se recullen firmas.

En lo número próxim probablement indicarem altres llochs para poder anar a fer lo matris.

Ara toca als liberals demostrar que Espanya no es, ni molt menys, patrimoni dels absolutistas de s'itans.

CARTAS DE FORA

Sr. Director de La Tramontana.

Granollers 13 Noviembre de 1887.

Molt Sr. meu: A Corró de Vall, publie que

distà mitja hora de Granollers, fentse'l novenari d'ànimes, que diuen los fanàtics, lo sermó va encarregar-se al missionista anomenat Llorens, que comensà dibent textualment:

—Los pares que tenen noyas que tenen relacions, las deixan festejar a las foscas per estalviar-se'l petroli, y es clar, encara no's veuben sols y a las foscas que ja estan enganxats com dos flocs, y després los pares se pensan que tenen las noyas terjes y ja han tingut tres ó quatre cristians.

Deseguida va manar que sortissen de la iglesia los solters y las solteres, dibent que havia de tocar punts molt importants; havent-ne de treure alguns per l'orsa, y haventhi una noya de 58 anys que no volgué sortir de cap manera.

Posantse'l rector a la porta de la iglesia pera no deixar entrar a cap solter ni soltera, continuà la santa porqueria, dibent:

—Aixó que fan molts casats de no volguer dormir ab la dona, no's pot fer; la societat s'ha d'augmentar. Y aixó que molts casats fan de recular.... (i), es pecat, y aquells que ho fan.... també es pecat; s'ha de fer.... y no deixant perdre.... y si n'hi ha cap d'aquelles que n' diuhen corcas, si n'hi ha cap que vulgui tenir familia, que vingui a la rectoria, que li donaré remey. Sé que al poble hi ha un casat que ha fet una criatura a una noya, y aixó es pecat.

Y anomenà'l casat y la noya, ensopgantse a la iglesia la dona de dit casat.

Mentres estava dibent tals disbarats, la iglesia semblava una verdadera fira; los uns picaven de mans, los altres deyan: «quins poca vergonya té aquest predicador!» altres murmuravan; los solters y las solteres que havian tret de la iglesia tiravan pedras a la porta perque no'ls vollian deixar entrar, es a dir, alló era una verdadera berberia.

Com ja hi dit, aixó ha passat en lo poble de Corró de Vall, que dista mitja hora de Granollers.

Sens més, son afectíssim s. s.—S. F.

(1) Es en tant grau inconvenient lo dit pel missionista, que'ns veiem obligats a suprimir alguns parrels de la carta. (N. de la R.)

Sant Celoni 13 Novembre de 1887.

Amich Director: En aquesta vila aném a passar un ivern molt trist. Los queviures estan a un ull de la cara, lo pa molt car, los lloguers de las casas també, y quan hem pagat meije y apotecari ja no sabem de qué fer mánegas. Figuris que'ls teixidors guanyan de 10 a 12 pessetas las setmanas que la fan sencera, y las donas un duro ó sis pessetas tenint de fer lo treball d'un home; los mestre-de-casas tenen de fer com las formigas, que al estiu treballan per l'ivern; dels demés oficis, tapers, sabaters, fusters, etc., von molt poch los que s'guanyan regularment la vida, y'ls paguesos estan pitjor que'ls altres.

Ab aquest quadro ¡qué tenim de fe! Morir-nos tranquilament de gana? Me sembla bastant difícil. Hi ha un ditxo catalá que diu que la necessitat no té ley.

Si nostres governants en primer terme y las autoritats locals després, no procuran posar un remey a tan de malestar, no trobin estrany que'ns prepari un cataclisme.

Quán horrosorra tindria de ser una revolució portada a terme per gran masses de gent que patís fam! F. R.

Banyolas 14 Novembre de 1887.

Molt Sr. meu y amich: D'un acte tan vandàlich com escandalós tinch de donarli compte, comés, segons sembla, per gent que presumeix de religiosa y honrada.

Es lo cas que ahir, XIV aniversari de la mort del conseqüent federal Joseph T. Ametller, assassinat pels salvatges carlins, va aparèixe al matí la tomba d'aquest honrat liberal miserablement profanada, haventse trencat la llosa que'l guardava y arrencat y ab senyals de volerse cremar algunas fustas com ab intenció de calar foch al nítxo que guardan aquells venerats restos.

Aquesta bassany-a no hi ha dubte que es una venjança de partit, y no pot ser més que del carill, perque tots los liberals veneran la memoria del Sr. Ametller, tant com la odian los

seus assessins. (Qué tal pot ser un partit que conta gent capós de tan valentes accions!)

Lo partit federal de Banyolas protesta enérgicament de tal profanació, y creu que es qüestió d'honra per tots 'ls liberals procurar que no quedi impuñ tal crim, pera privar que'ls assessins pugan gozar-se en sa obra profanant los cosas de sas víctimas.

De vosté servidor y amich

Lo CORRESPONDENT.

¡DESPERTA PÓBLE!

Molt temps fa que tu sofrescas
oprimit per los tirans,
traballant de nit y dia
sempre ab incansable afany
per enlloch al que t'exploran
y a tu t'han suert de ferir,
sens peque obrir may la boca
per dir un mot de vitir,
y sens pugues defensarte
perque la forsa es poch gran,
veuent per tu traspassada
ta honra y ta dignitat.
Es molt trist, estimat poble,
que aixis veugis tan esclat;
mes de tantas perspicacias
com avor estas passant
a ningú donques la culpa,
sols a tu te pots dar,
puig per tenir lo que t'faltava
ser lliure y respectat
tu sol te bastas a obrir,
puig que estés a la teva mà.
Si vols que t'obren se y respecti,
com aixó es molt natural,
si vols prosperar y ser lliure
y viure ab tranquil·litat,
si vols veure la justícia
que sigui per totaigual
y que tota aquesta farca
se'n vagi prompto a ca'n Tapa.
Desperta de ta ignorancia,
organiza be la teua plaça,
unio-te com un sol home
puig que aixó es lo principal,
y quan per ta gran empresa
estiguis ben preparat...
comensa per fer netaja
de tanta tirans com hi ha:
extermina be la rassa
de frares y carallans,
gent que del frau volen viure
per no baver de treballar,
assiers sense conciencia,
burguesas y governants
y totas las sangoneras
que t'xablen la teva sanxit,
si així ho fas, ab energia,
tindrás tot lo que t'pertany,
veurás tot dret respectat,
serás lliure y respectat,
viurás tranquil sense penax,
gozarás de ditx y pau,
y veurás brillar per sempre
lo sol de la Libertat.

PEPER SOWETION

Dijous de la setmana passada, a las duas en lloch de las dotze en que estava citat, comensà lo judici oral per una de tantas denuncias de LA TRAMONTANA.

Feu las primeras preguntas de reglament lo Sr. Fiscal, y al anarse a fer una proba demanada per la defensa, nostre defensor Sr. Vallés y Ribot tingué de demanar la suspensió del judici oral, per no poquerse fer dita proba conforme s'havia demanat.

Declarat suspés lo judici pel Tribunal, continuarà quan tornin a avisar.

Lo número darrer de nostre apreciat colega local *El Productor* ha sigut denunciat per un escrit publicat en la primera plana sobre la execució dels condemnats de Chicago.

Aquest escarment en cap agé, després de tant escarmentar en lo propi, nos obliga forosament a ser... prudentes en aquest assumpto.

No cal dir quan nos alegrariem de que la denuncia de *El Productor* no portés malas conseqüencias.

A pesar de las prohibicions del alcalde de Chicago, uns deu mil obrers companyaners al cementiri, ab banderas negras y vermellas, los cadavres dels anarquistas penjats lo divendres

de la setmana passada, y allí dins se pronunciaren diferents discursos demanant venjança d'aquella execució.

Un dels oradors digué:

—Devant d'aquestos cadavres, juréu venir lo crim que s'acaba de cometre!

Un—¡Sí!— unánim, tan recorós com entusiasmat, respongué a tal pregunta.

Es tanta la agència que regna en algunas grans poblacions d'ls Estats Units de América a conseqüencia de la execució dels anarquistas de Chicago, que'ns temen grans desordres y represallias en época no llunyana.

Unida aquesta qüestió a la no menos palpitant dels obrers sense teyna d'Inglaterra, fa que alguns pensadors se ficin en que, tal com se presentan las circunstancias, aixis com los que parlavan l'idioma francés feren la revolució política a darrers del sigle passat, consagrando los drets del home, tal vegada'ls pobles que parlan l'idioma inglés sigan los primers en obrir pas a la Revolució Social, altra nova é importantíssima etapa que s'prepara en la camí de la redempció humana.

Los acontejements, tant a Inglaterra com als Estats Units, se precipitan d'un modo extraordinari, y ningú pot ja preveure lo que pugui succehir demá.

Per fi en Cánovas, en dimars, lo d'aquesta setmana, s'ha posat cascada de casat.

No sé si anirà a passar la llona de mel al extranjer, com es moda.

Si aixis, que li durí eternament.

Pero desde allí, ey.

¡Llegeixo, retallo y enganzo!

El Sr. Montero Rios ha pedido el procesamiento de la sala segunda de la Audiencia territorial de Madrid, suponiendo que es culpable de prevaricación, en virtud de la sentencia sobre un pleito de redención de censos.

Tot lo que vulguin.

Pero tampoch crech en aquesta mena de miracles.

Tot lo més que será, soroll de nous.

Los atropells comesos per certas autoritats militars de Puerto Rico continúan a la ordre del día.

Lo refinament d'aquella moderna inquisició ha arribat ja fins al abominable extrem de subjectar a varios tormentos a infelissos ciudatans pera obtenir d'ells las declaraciones que previamente s'havian estés pera justificar los procedimientos dels butxins per afició.

Y'ns extranyarem després de que aquells pobles rebentín en odi als espanyols?

De segur que las noranta nou dècimas parts d'espanyols no s'han donat compte d'un canbi trascendental en la política espanyola.

Lo qui la setmana passada era ministre de la Gobernación, Sr. Leon y Castillo, y'l qui'ns representava a París, Sr. Albarada, han baratat de destino, igual que un gitano quan barata la mula, passant l'embaixador a ministre y'l ministre a embaixador, ab la mateixa facilitat que en Romero Robledo va de l'un al altre partit sempre que li acomoda.

De modo que havém cambiat lo ministre que més directament nos governa, com qui'ns cambia'ls mitjons en día de pluja: sense pensarnoshi.

Y feuli un nus a la cua sobre lo que la voluntat del país influix en la gobernació del Estat.

¡Diu La Correspondencia!

Nuestra crisis económica no es tan grave como se supone y en gran parte responde a la crisis general del continente, y es lo cierto que hace muchos años que no ha sido tan satisfactorio el estado general de la Península.

Quan convençim de semblant mentida als milters de familias que no tenen pa, comensará a tindre rahó *La Competente*.

Los desordres de Londres per falta de treball son cada día mes grosos y'ns presentan més amanassadors.

Una manifestació de més de cent mil socialistas va arrollar la policia lo darrer diumenje, y tingué que sortir la tropa dels quartels pera contenir al poble obrer.

Varios morts y cinch ó sis cents ferits resultaran de la lluvia de soldats y polissons contra la parvanate, temente més desorfits y manifestacions, puig s' anuncia altra meeting socialista per diumenge, y 'l govern la augmentar per aquell dia la policia ab vint mil sospitals.

L' escarampanament de las riquesas en pocas mans a costa del malestar del productor está destinat a preparar lo camí a la més gran de las revolucions: la Revolucion social.

A Madrid han fet una manifestació uns obrers pera donar gracias al Ajuntament per haver començat las obras d' apertura de la Gran-ria.

Uns preguntan: Ja van fer la matixa feyna aquell dia las brigades d' escombriayres del municipi?

Es tan comú apoyar la gloria en la brucicia...

Va ferse a Madrid la vetllada en honor a Figueras.

Va haverhi molta paraula d' unió republicana.

Y no van assistirhi federals.

En los discursos hi hagué molt calor.

Sigue tolerant lo representant de la autoritat.

Y l' han declarat cessant.

Això proba, lector que

la gent que la Republica voltria
 cosa que bufa,
 en tant per tolerar, la monarquia
 fa la bufa.

La ferida que ha rebut en Frascuelo a la plassa de toros de Madrid ha preocupat més a la aristocracia española que la salut del hereu del trono d' Alemania no preocupa als teutons de sanch blava.

Desgracias de reys y toreros, no s' poden comparar a la d' un monobre que cau de la bastida y deixa una familia sens amparo, ni a la d' enganxar una màquina lo bras d' un filador.

Cadascú que s' preocupi del seu.

Y 's pobles preocupem de lo nostre.

TOT PASSA!

Passan las fraucas vetlladas que abíes passam al balcó, passa 'l fret, fins la calor, passen riuos y rieradax.

Passa pel mar deixant rastre lo barco de boue vela, passa 'l temps y fins la tela que no es vela també s' passa.

Passan fets de capellans que per cert mereixen càstich, passen algun cas que fa fàstich, passen mortos y cristians.

Passa algun drama que excita los cabells ab sobressalts...

mes no 'm passarà per alt de ton pare la pellissa.

J. ARRAT

Un feligrés de Vilanova nos participa que 'l Sintet de cal Anton a Rector, está que bufa contra La TRAMONTANA ab motiu de la carta que publicarem la duos ó tres setmanas.

Home, aixó ray: possessin los prus plans, y las bufadas tramontanesas no os farien fer tantas tentinas.

Lo capellá de Flix, aquell assassino en gros de la passada guerra civil, scaba de morir a Paris fent de son ofici en un cementiri, ó sia vivint a costa dels morts.

Suposo que a tals horas serà a la gloria en estat de sanietat.

Y m' alegro de que aixis sia.

Perque d' aquest modo las ánimas que tingan decencia no voldrán anarhi.

Per no barrejarse ab tal bandoler.

Podriam saber qué passa en lo convent de mares escolapias del vchí poble de Sant Martí,

respecte als càstichs que donan a sas tendras deixebles.

Se 'ns ha dit que pera castigar a las nenas per qualsevol entremaladura las pegan fortes palmetades, no a la palma de la mà, que ja es prou bárbaro, sino als nervos dels dits, fent blaus y sanch moltes vegadas, y ocasionant un dolor que se mist d' inquisitorial.

Avis als pares lliuros.

Y á proposít de las mares del convent de Sant Martí.

Están que tramen contra 'l propietari d' una casa vchins, perque la foga pera ferhi balls.

Y no es está lo pitjor: sino que alguns vchins creuhien haver sentit soroll de talons dintre 'l convent quan toca la música, lo que 's fa pidiandosse pensar que, no podent fer plagar lo ball, a lo menos se 'n apropihan.

Si per apropiarse d' aquesta vida, no hi ha com la gent que tot ho espera de 'l altra!

De varias iglesias de Valencia foren robats, en un matich dia, los quartos de las caixetas de las ánimas.

M' hi jugo 'l coll que pochis dias després devia ferse tiberi matich.

Romeria, per exemple.

Y deya un predicayre desde 'l cubell sant de Talavera:

«Es más horrible a los ojos de Dios leer: Las Dominicales del Libro pronostico, El Morfo y Amisio periódico con impio, que asesinar un hijo a su padre ó matar a su madre y sacarle al corazón de las entrañas.»

Ben safat.

Que 'l que diguin no tingui sentit comú, que més volém d' aquesta gent!

Una treballadora de Madrid s' havia afilait una nena a la edad de catorze mesos.

Després de gastarhi tots los fruyts de son treball, fa poch temps, quan ja tenia dotze anys fets, desapareques de sa casa.

Desesperada la dona, acudi al govern civil, y després de molts tribulacions, lográ averiguar que sa filla adoptiva, engatusada per un emonatan, havia entrat en un convent.

Creuran vostres que un cop descobert lo marro, van tornarhi la noval: Donchs no se novors; los emonatanis fan lo que 's dona la real gana, y cap autoritat fins ara s' ha atrevit ab ells.

Va comprendre 'lo Bram de la Patria, perque es que s' troban justificables, sino necessarias, escombrades de convents com las del any 35!

Allá va una llista de miracles indubitats, calents y grossos, ab la marca de fabrica La Providencia.

Un llamp caygut a la iglesia d' Olians (Lleyda) va matar un nov, deixá cinch feligreros ferits, y feu a micas 'l altar maior.

A la catedral y a un convent de monias de Burgos van rebre la visita divina ab espellifament d' algunas eynas sagradas y un bon rebrech d' algunas reverencias.

A la iglesia de Aranda Moncayo un llamp mata a un jove de setze anys, fari a un noy de vuyt y al sagristá, y després, donant un passeig militar per varias capellas, deixá molts imatjes fetas una llastima.

Ja 'm poden venir derrera pera anar a missa. Ni ab un flaviol sonant.

Epigramas

Va calera fuch una nit en lo taller de cas Prieto, y 's de la casa exclamavan: «Ara al que estáis ben frescos!

Ma va dir la Leonora, que está el cervel dels Tres-Llits, que vol canbiarse de casa perque se 's haixen humits.

Un senyor molt ben plestat duva un paraguays dolent, y li va dir en burvent: «Quin paraguays més tronell! Y ell va responde:—Eis nouu ja 'm flich un moit bo y vermell, y així aquest, que ja es un vell, no més lo porto quan plou.»

XARADA
 Lo tender Marçal
 venia un total
 que molts segons era,
 però molt primer.

Donchs

TRENCA-CLOSCAN
 Palmers
 Combinar aqueles lletres de manera que donquin lo
 sentit d' una frasa catala.

J. Barla

ANAGRAMA
 —Total compra una total
 per fer caló per l' Eudeli.

P. Matalloes

GEROGLIFICH
 DIT TRET FET
 NOU DE CAPITOL

SOLUCIONS
 A LAS CANNONS DEL NÚMERO PASAT

MONARCA — Rio. Niu. Dug. Niu.
 LONDRENO WINDSON — FINGERS, ANTONIA, SOTANA,
 TIANK, ANIA, ONS, OS, N.
 GEROGLIFICH — Per perles però.

BARRICADA — Tipografia LA ACADÉMICA, Ronda de la Universitat, 8

DE SALIENT A IGUALADA
 Y VICE-VERSA

VITAE MISTERIOS D' UN PASTOR Y UNA DONZELLA
 ILUSTRAT AB CARICATURAS

Precu UN ral

¡¡DINTRE POCBS DIAS!!

ALMANACH DE LA TRAMONTANA
 per l' any 1888

POLÍTICH, SATÍRICH Y HUMORÍSTICH

CALENDARI LLIBERAL

dels grans homes y dels grans aconteixements, caudal inmens de datos cronològichs referents a la historia, a las ciencias y a las arts, útil a tots los lliure-pensadors que no vulgan batejar a sos fills, honorantos ab los noms dels obrers de la civilisació y no ab los dels fanàtics enemics del Progrés.

Constará l' ALMANACH DE LA TRAMONTANA de 24 grans planas en fóleo, a duas columnas, ple de trabells literaris en consonancia ab las ideas del periòdich, é il·lustrat ab gran número de caricaturas y altres dibuixos deguts tots a la ploma de bons artistes.

Precu UN ral

Poden los corresponzals acabar de fer sos pedidos. — Se 's farà la rebolsa de 25 per 100

LOS ANARQUISTAS DE CHICAGO

condemnat a mort per haver predicat la resistència a la autoritat en la huelga general de Maig als Estats Units.

Familia Parsons.

August Spies,
penjat lo dia 11 de Novembre.

Albert R. Parsons,
penjat lo dia 11 de Novembre.

Familia Fischer.

Adoif Fischer,
penjat lo dia 11 de Novembre.

Jordi Engel,
penjat lo dia 11 de Novembre.

Lluís Lingg,
suicidat lo dia 10 a la presó.

Miquel Schwab,
indultat de la pena de mort per la immediata.

Samuel Fielden,
indultat de la pena de mort per la immediata.

Oscar Neebe,
condemnat a quinze anys de presó.

Familia Schwab.

Fills d'en Fielden.

Familia Neebe.